

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/111/2020
Identifikačné číslo spisu:	7103898582
Dátum vydania rozhodnutia:	28.10.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:7103898582.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Mesta Košice, so sídlom v Košiciach, Trieda SNP č. 48/A, zastúpeného JUDr. Tiborom Sásfaiom, advokátom so sídlom v Ruskove, Ďurkovská 45, proti žalovanému Y. K., bývajúcemu v M. XX, zastúpenému JUDr. Alenou Zadákovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Kováčska 32, o určenie vlastníckeho práva, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 11 C 251/2003, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 17. januára 2018, sp. zn. 9 Co 37/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom zo 17. januára 2018, sp. zn. 9 Co 37/2017 potvrdil ako vecne správny rozsudok Okresného súdu Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 24. októbra 2016, č. k. 11 C 251/2003-506, ktorým súd prvej inštancie určil, že žalobca je spoluvlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, katastrálne územie N., obec N. - N., okres N. R., parcely registra „E“ evidované na mape určeného operátu, parc. č. XXX, orná pôda o výmere 6 546 m² v podiele zapísanom pod B3 na Y. K. v 1/4 - ine. Súd prvej inštancie konštatoval, že právny predchodca žalobcu (Československý štát) nadobudol vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia č. Výst. 9860/2617/84-Go zo dňa 4.1.1985. Vlastnícke právo prešlo na žalobcu v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 518/1990 Zb. a § 2 ods. 2 zákona č. 138/1991 Zb. Pre prípad, pokiaľ by sa nadriadený súd nestotožnil s názorom prvoinštančného súdu, súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca nadobudol vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti vydržaním, keďže splnil všetky zákonné podmienky. Žalobcovi bol priznaný súdmi nižšej inštancie nárok na náhradu trov konania, vrátane odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2. Proti vyššie označenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolať“) v celom rozsahu dovolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Prípustnosť dovolania vyvodil z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

Žalovaný navrhol dovolaciemu súdu, aby odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia a rozsudok odvolacieho súdu zrušil.

3. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolaciemu súdu, aby dovolanie zamietol a žalovanému uložil nahradiť žalobcovi trovy dovolacieho konania.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 CSP] po preskúmaní procesných podmienok prípustnosti dovolania dospel k záveru, že dovolanie nie je procesne prípustné a je potrebné ho odmietnuť. Dovolací súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) uvádza nasledovné:

5. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Jeho mimoriadnej povahy zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti, ktorá vymedzuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia a ktorú je potrebné vzhľadom na narušenie princípu právnej istoty strán, o ktorých veci sa už právoplatne rozhodlo, vykladať reštriktívne (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 59/2017, sp. zn. 5 Cdo 145/2016, sp. zn. 8 Cdo 107/2017). Ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 144/2017, sp. zn. 1 Cdo 137/2016 a tiež rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 172/03).

6. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

7. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 1 a ods. 2 CSP).

8. Právnym posúdením veci treba považovať činnosť súdu spočívajúcu v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej normy, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio juris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio fakty), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

9. Podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

10. Aby určitá otázka spĺňala kritérium prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP, musí ísť predovšetkým o otázku zásadného právneho významu (nie o otázku skutkovú), hmotnoprávnej alebo procesnoprávnej povahy, od ktorej vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorá je v dovolaní vymedzená jasným, určitým, zrozumiteľným spôsobom, ktorý umožňuje posúdiť prípustnosť (prípadne aj dôvodnosť) dovolania.

11. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania, v ktorom sa namieta nesprávne právne posúdenie veci, musí byť splnená jednak podmienka vymedzenia tohto dovolacieho dôvodu spôsobom uvedeným v § 432 CSP, a

musia byť splnené aj predpoklady prípustnosti dovolania vyplývajúce z ustanovenia § 421 CSP.

12. Na základe uvedeného bol dovolateľ povinný v súvislosti s ním namietaným nesprávnym právnym posúdením veci v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP výslovne uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako mal odvolací súd právnu otázku správne vyriešiť a zároveň špecifikovať ustálenú rozhodovaciu prax odvolacieho súdu, od ktorej sa mal podľa jeho názoru odvolací súd pri svojom rozhodovaní odkloniť. Ak takáto konkretizácia uplatneného odvolacieho súdu chýba, odvolací súd nemôže uskutočniť meritórny dovolací prieskum, hranice ktorého nie sú vymedzené a založiť svoje rozhodnutie na domnienke o tom, ktorú právnu otázku mal dovolateľ na mysli a v tejto súvislosti vyhľadávať všetky (do úvahy prichádzajúce) rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré sa týkajú danej problematiky.

13. Po preskúmaní dovolania dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie nezodpovedá vyššie uvedeným kritériám, ktoré zakladajú prípustnosť dovolania v zmysle § 432 v spojení s § 421 CSP. Dovolateľ síce formálne namietal nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP, z obsahu textu však okrem nesúhlasu s právnym posúdením veci nevyplýva právna otázka, pri ktorej riešení by sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu ani označenie príslušnej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu. Dovolateľ v dovolaní v skutočnosti namietal, že súdy nižšej inštancie nesprávne v jeho neprospech vyhodnotili vykonané dôkazy, resp. že niektoré dôkazy nevykonali, a to v kontexte „reportáže Slovenského rozhlasu zo dňa 20. marca 2018, o 14:30 hod. o zaberaní poľnohospodárskej pôdy a represálii proti kulakom“, „CD nosiča - bod 8551, 8552“, „vyvlastňovacieho dekrétu“. Dovolateľ ďalej namietal, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, lebo presne - chronologicky nepredložil listiny a s poukazom na ne neuviedol tieto jednotlivito a vzájomne súvisiace doklady tak, aby preukázal postupnosť pri oprávnenom nadobudnutí vlastníckych práv.

14. V tomto kontexte dovolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvej a druhej inštancie, na ktorých je založené napadnuté alebo jemu predchádzajúce rozhodnutie, ani prostriedkom určeným na prehodnotenie vykonaného dokazovania. Naopak, dovolací súd je podľa § 442 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Len samotné spochybňovanie správnosti skutkových zistení a vyhodnotenia dôkazov súdom, ako i sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci významovo nezodpovedajú predpokladom prípustnosti dovolania, ktoré sú definované v § 432 CSP v spojení s § 421 ods. 1 CSP. Dovolanie podané pre nesprávne právne posúdenie nemožno odôvodniť spochybnením skutkových záverov súdov nižšej inštancie na základe tvrdeného nesprávneho vyhodnotenia dôkazov. Prelomenie stavu právnej istoty nastolenej právoplatnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu konštatovaním prípustnosti dovolania v danom prípade do úvahy neprichádza.

15. V súvislosti s dovolaním napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu týkajúceho sa náhrady trov konania dovolací súd konštatuje, že uvedený druh rozhodnutia možno v dovolacom konaní preskúmať z dôvodov zmätočnosti uvedených v ustanovení § 420 CSP, avšak z dôvodov zásadnej právnej významnosti je v zmysle § 421 ods. 2 CSP z prieskumu dovolacím súdom vylúčený. (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 15. augusta 2018, sp. zn. I. ÚS 275/2018).

16. Na základe vyššie uvedeného najvyšší súd dovolanie žalovaného proti výroku I. rozsudku odvolacieho súdu odmietol podľa § 447 písm. f) CSP a dovolanie žalovaného proti výroku II. rozsudku odvolacieho súdu týkajúceho sa náhrady trov konania odmietol podľa § 447 písm. c) CSP.

17. V uznesení, ktorým bolo dovolanie odmietnuté nemusí dovolací súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania odôvodňovať (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

18. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.